

Toespraak prof. Joanne van der Leun, decaan Faculteit der Rechtsgeleerdheid

Altijd als ik lees of hoor over de rede van Cleveringa ontroert het me.

Altijd weer als we eind november op bijna dezelfde dag met vele wetenschappers van de universiteit op allerlei plekken ter wereld deze rede herdenken met een lezing ontroert dat me.

Sinds ik decaan ben is daar nog een schep bovenop gekomen. De rede van Cleveringa op 26 november 1940 roept immers hele grote vragen op over moed en moraliteit. Over: wat zou ik zelf doen?

Tegelijkertijd zijn me ook de woorden van jou, Hiltje Cleveringa, bijgebleven die een keer iets tegen mij zei over dat dit alles nooit een persoonlijkheidscultus zou moeten zijn of worden. De woorden weet ik niet meer exact, de strekking wel. Dat kan de keerzijde zijn wanneer een verhaal vanuit het verleden bijna een mantra wordt.

Mede daarom is het zo geweldig dat deze biografie er nu is en dat deze is geschreven door professor Kees Schuyt, iemand die nuance, verdieping, complexiteit, verbreding, context, ook die van de faculteit, toevoegt aan het verhaal van Rudolph Pabus Cleveringa en die dat kan als geen ander. Geen ander ter wereld mag ik wel zeggen.

Dit alles maakt mij dankbaar dat ik hier vandaag als decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid op deze bijzondere dag dit prachtige boek in ontvangst mag nemen.